

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

Szophoklész: Atnigóné. Bemutató a Dóm téren, ma este 8 órakor.

Szegedi Építőipari Napok az Ifjúsági Házban. Az eseménysorozatot és az Építőtűk Csongrád megyében című kiállítást megnyitja dr. Ábrahám Kálmán építésügyi és városfejlesztési miniszter, ma délelőtt 11 órakor. A kiállítás naponta 10 és 18 óra között tekinthető meg.

A Magyar Elektrotechnikai Egyesület XXVI. Vándorgyűlése a Technika Házban. Előadások délelőtt fél 9-től.

Percz János Munkácsy-díjas ötvösművész kiállítása a Gulácsy Lajos Teremben, délelőtt fél 10 és este 8 óra között.

Fotóklubok 15. Szegedi Szalonja a Bartók Béla Művelődési Központban, mindennap 10-től 18 óráig.

A szegedi műgyűjtők klubjának ötödik kiállítása a Juhász Gyula Művelődési

si Központban, naponta 10 és 18 óra között.

Fábrí Judit keramikumművész kiállítása a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 15-ig. Megtekinthető naponta 10 és 18 óra között.

XX. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában.

Szentirmai Zoltán szobrászművész tárlata a Közművelődési Palota kupolájában.

1978 legjobb plakátjai. Kiállítás a November 7. Művelődési Házban, augusztus 15-ig.

Képek a Tiszáról. Horváth Dezső és Gyenes Kálmán fotókiállítása a szöregi Tömörkény István Művelődési Házban, délután 3-7-ig.

A Solar alkotócsoport fotókiállítása a dorozsmai Petőfi Sándor Művelődési Házban.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Hunok, avarok, magyarok; Lucsygyűjtemény; Épülő Szeged; Kőolaj és földgáz; Ember és környezete; Csongrád megyei parasztbútorok és -viseletek; „Vasvirágok” — a szegedi lakatos- és kovács mesterség 200 éve; Móra-émlékszóba; A szegedi várban „Tűzön vizen keresztül él Szeged” — kiállítás a szegedi nagy árvíz 100 éves évfordulójára.

Az örök Tisza. A Somogyi-könyvtár kiállítása a könyvtár olvasótermében. Megtekinthető naponta 10 és 19 óra között.

Ifj. Lele József néprajzi gyűjteménye Tápén (Vártó u. 4.), megtekinthető délután 2 és 6 óra között.

Elektrotechnikai vándorgyűlés

Napjaink növekvő energiaigénye mindinkább a hétköznapi ember figyelmét is az energiaellátás gondjaira irányítja, és elég, ha csak a jövőben kézzel vett villanyszámlát nézi, akár, akaratlanul is érzékenyebbé válik ezekre a kérdésekre. Nem ismeretlen fogalom a sajtóban, rádióban elégszer hangzott a villamosenergia-ellátási „szervezet”, a KGST-ágazatok egyesített energiarendszere, s az ország térszerte eddig nyomtalanul létező kis helység. Albertíra neve is összekapcsolódott az energiaellátásunk mindennapi fogalmaival.

Távvezeték, áramszolgáltatás, fogyasztói igények. Mindezekkel kapcsolatos volt a Magyar Elektrotechnikai Egyesület XXVI. Vándorgyűlése, amelyet tegnap, csütörtökön Szegeden, a Technika Házban rendezett az ország villamos szakemberei számára. Az áramszolgáltatás és a villamos berendezések gyártásában dolgozó szakemberek nagyszabású eszmecsereje két napig ad fórumot az áramszolgáltatás műszaki fejlesztésével kapcsolatos egyes kérdések megvitatására. A vándorgyűlés résztvevőit Vajda György a Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat igazgatója köszöntötte, köztük a megyei pártbizottság képviselőiben megjelent; Keresztúri Istvánnét, Berta Istvánt, a városi pártbizottság titkárát és Prágai Tibort, a városi tanács elnökhelyettesét.

A rövid bevezető után Kerényi Á. Ödön, a Magyar Villamosművek Tröszt műszaki vezérigazgató-helyettese vette át a szót, s mint az ülés elnöke, utalt arra, hogy tíz évvel ezelőtt épp a szegedi vándorgyűlést vetették meg annak az áramszolgáltató rendszernek az elméleti alapjait, amely azóta üzemel, és az ezredfordulóig kielégítően ellátja feladatát. Többek között szólt arról is, hogy a VI. ötéves tervben még a szükséges energiata-

karékossági intézkedések mellett is igen nagy anyagi erőket fordítunk a villamosenergia-hálózatunk és áramszolgáltató rendszerünk fejlesztésére, amellyel kapcsolatban az egyik legfontosabb kérdés, hogy a hálózatba nagy üzembiztonságú, de egyben olcsó készülékeket és berendezéseket lehessen alkalmazni.

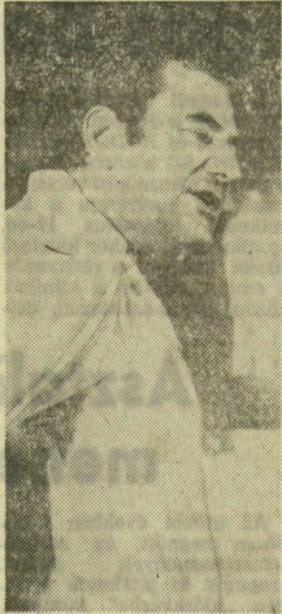
A két nap alatt elhangzó lízenhét előadásban ez a téma szerepel központi helyen. Kovács Ferenc, a Villamos Művek Tröszt hálózati igazgatója nagy figyelemmel kísért előadásában, melynek címe Hálózati igények a nagy- és középfeszültségű transzformátorok és készülékek fejlesztésére volt, rámutatott a folyamatos energiaszolgáltatás zavartalanosságát biztosító villamos berendezések gyártása, és a felhasználás között az egyébként kielégítő eredmények, és sok esetben kedvező üzemi tapasztalatok ellenére is feszültségek vannak.

Jelenleg Magyarországon a Ganz Villamosági Művek és a Csepeli Transzformátorgyár állítja elő a hazai áramszolgáltató rendszerekben használt transzformátorokat, mégpedig Csepelen a közép- és kisfeszültségű, a budapesti Ganz gyárban pedig a nagyfeszültségű transzformátorokat. Az előadásban és a konferencia konzultációján elhangzott, hogy az áramszolgáltató rendszerek fejlesztése megköveteli az azt segítő műszaki háttér biztosítását, s ez, figyelembe véve a szakterületen kulcsfontosságú transzformátorok gyártását, több problémát vet föl. Többek között a Magyar Elektrotechnikai Egyesület állást foglalt amellett, hogy a hazai alkalmazású transzformátorok gyártási körülményei a Ganz Villamosági Művekben nem teszik lehetővé a mennyiségi és minőségi követelmények fokozatos fejlesztését. Népgazdasági szempontból hasznos és ajánlatos lenne a két gyár erőit egyesíteni egy közös cél

A tökéletes tragédia

Ma este mutatják be az Antigonét

A görögök pontosan tudták, hogy az erőteljes tragikum forrása annak a hősnék a konfliktusa, aki saját sorsán túl a közösség érdekében kockáztat, vállalkozik a lehetetlenre. S bár bukása szükségszerű, bátorságának, merészségének foka az áldozat, a bukás nagyszerűségében felemelő. Azt is tudták, hogy igazán erőteljes konfliktus akkor bontakozik ki, ha a szembenálló feleket közeli kapcsolat fűzi egymáshoz, családtagok, rokonok, vagy éppen ilyen kapcsolat megteremtésére készülnek. Az Antigoné cselekményét körülfontó Oidipusz-monda tökéletes tragikumot szállít: az önhibáján kívül apagyilkossá, vérfertőzővé lett király saját magán is megtorolja a bűnt, fiait, Polüneikész és Eteoklész párviadáiban esnek el, s míg az előző városára támadt, tehát árulóként halt meg, az utóbbi a város védelmében, tehát mártír. Eteoklész hősnéknek kijáró tisztelettel temetik el, Polüneikész temetlen marad, s az Oidipuszt követő király, Kreon, egyenesen megtiltja a temetést. Ez ellen lázad a halott fiúvérek húga, Antigoné. A tragikum mélysége: mindkettőnek, Kreonnak is, Antigonénak is igaza van, a tragikum súlya: Antigoné Kreon fiának menyasszonya. A tragédia tanulsága: a jog adott esetben elégtelen érve az er-

Próba közben Szinetár Miklós, a rendező

kölcsileg labilis törvényeknek.

A szegedi szabadtérin ma, pénteken este Szinetár Miklós az Antigonéval először rendez eredeti görög tragédiát.

Amelyben nem az lesz a lényeg, hogy görög, hanem időálló gondolatai, a nagy bölcsességek. Vagyis a szövegve rendezem — ami tán banális közhangként hangzik, de tényleg ez a legfontosabb. Hiszen olyasmit mondanak el a darabban, hogy tévedhetünk, hogy „más fejében is lehet jó gondolat”, hogy „nem állam az, mely egy ember tulajdona” stb. Konkrétan: annak a vezetőnek tragédiájáról van itt szó, aki hivatalát szüklátó körűn értelmezi. Érzéketlen a nép viselkedése, hangulata, közérzete iránt, nem veszi figyelembe az emberség mélyebb törvényeit, tehát el kell buknia. Antigoné és Kreon harca az emberbe vetett hit és az intézménybe vetett kizárólagos hit összeütközése.

Említette, nem tartja lényegesnek, hogy a tragédia a klasszikus görög kor termése. Értelmezhető ez úgy, hogy formailag sem ragaszkodik bizonyos stíluskövetelményekhez?

Részben igen. Természetesen figyelembe vettem, hogy a görögök teljes színházat játszottak, ahol a szó, a jelenet, a zene és a tánc éppoly szerves tartozékait képezték az előadásnak, mint a tragikumot kísérő vígjátéki elemek, vagy a látványosság és gondolatosság harmóniája. Mindez érvényes lesz a szegedi bemutaton is, kiváltképp szeretném, ha ér-

vényre jutna a tiszta diktórium, szép beszéd — Mésszóly Dezső kitűnő fordítása igen kedvező lehetőségeket teremt rá —, ám a kor jellegzetes színpadeszközait, a „gólyalábakat”, maszkokat, öltözékeket stb. a mai követelményeknek megfelelően helyettesítjük, illetve értelmezzük.

Szinétár Miklós, a televízió művészeti igazgatója, egyetlen élő színházban sem rendezett annyit, mint éppen a szegedi szabadtérin. Mely előadásaira a legbüszkébb itt?

Johanna a máglyán, Turandot, Az ember tragédiája.

Az elmúlt években szemere vetette a kritika a szegedi szabadtérinek, hogy önmagát ismétli, műsorpolitikája bűvös körön belül mozog. Mások meg a nagy hagyományú előadásokat szeretnék rendre viszontlátni.

Mindkét vélemény szelősége. Szerintem megújítási készségünket megőrizve állandóan tágtanunk kell a kereteket. Így kerül közönség elé az eredeti görög dráma is, ami nem mond ellent a tér lehetőségeinek, követelményeinek. Antigoné monumentalitásánál, érzelmi hőfokánál fogva nagyon idevaló alkotás. Örök kérdés persze, premier előtt, miként vélekedik erről a közönség. Magam, mindenesetre, feltétlenül vállalom.

N. L.

Anyanyelvi mozgalom

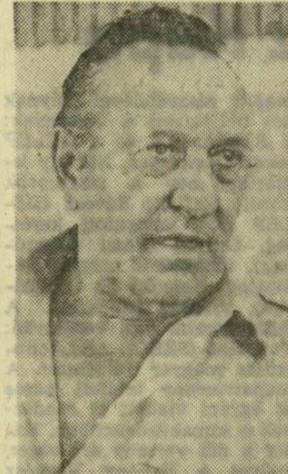
Csütörtök délelőtt az Európa-szállóban zárótanácskozást tartotta az anyanyelvi konferencia védnökségének kibővített ülése.

Az anyanyelvi mozgalom következő két esztendőre meghatározott feladatait összegezték. A nyelvmegőrzés jegyében teljessé vált tanácsorsorozat legújabb kötetéhez, a „Beszéljünk magyarul!” című olvasókönyvhöz — a rendeltetészerű használatára érdekében — tanári útmutatót és gyakorló munkafüzetet készítenek. A balatoni üdülőök gyermektanfolyamai számára a közvetlen nyelvtanítást kísérő „Tábori olvasókönyv”-et terveztek.

Folytatják a külföldi magyar nyelvoktatók továbbképzését, a jól bevált néptáncoktatói tanfolyamokat, népfesztiválokat. Az anyanyelvi konferencia védnöksége — amint a záróülésen hangsúlyozták — továbbra is igen fontos feladatának tartja a magyar szellemi élet kiemelkedő külföldi képviselőivel, írőkkel, művészekkel, tudósokkal való kapcsolatok erősítését.

Döntött a védnökség arról, hogy a IV. anyanyelvi konferenciát 1981 augusztusának első felében rendezik meg Pécsen. A konferencia központi témái között szerepel majd: a kétnyelvűség kérdése, a magyar, mint másodnyelv; a nyelvoktatás, és a kultúraterjesztés hatékonyságát növelő módszertani feladatok; az eddigi képzési és továbbképzési formák értékelése, fejlesztése. (MTI)

Teiresziász

Bessenyei Ferenc

Bessenyei Ferenc nélkül jóformán nincs prózai előadás a szabadtérin. Arca, alakja már hosszú-hosszú évek óta éppoly a Dóm tér tartozéka, mint a Dömötörtorony vagy az „árkádor”.

Szeretem a szabad tereket. Oseleme a színházsnak, más a közönség és mások a színészek is. Am legfőbb többlete, hogy igen sok ember ily módon kaphat először képet magáról a színházról. A színházról, amely az emberi szellem egyik legmagasabbrendű megnyilvánulása, méltóságának egyik bizonyítéka. A szegedi szabadtéri sokat tehet azért, hogy azt a bizonyos lemaradást, amelytől Magyarország színházkultúrája is szenved, s amelyet olykor keserves körülmények között kellett pótolnunk, igyekezzünk behozni. Igényt, éb-

D. L.

Enni-inni

A szabadtéri játékokra összeseregglő érdeklődők fogadására a vendéglátó vállalatnak is mindig alaposan fel kell készülnie, hiszen az, aki az előadásokra jegyet vált, nem éri be a szellemi csomagával; enni-inni is akar.

A nyár eleji készülődéshez a vendéglátók az előző esztendő tapasztalatait is figyelembe veszik. A Dóm téri „feldőlés” megszervezők már körülbelül tudják, mekkora forgalomra kell számítaniuk. Ételről-italról szólva mázsákat, hektolitereket emlegetnek ilyenkor; s nem titkolt reménnyel arra számítanak: a büfékor ismét „rekordot javít”. S mert tudják, a bevétel az előadásoktól is függ, mindannyian nagy érdeklődéssel tanulmányozzák a műsorterveket. Több esztendő tapasztalata bizonyítja: minden előadásnak más és más a közönsége. E felismerés önmagában még nem szenczió, az viszont a nagyérdeműnek is meglepetéssel szolgálhat, hogy a vendéglátók szemében vannak kifejezetten sikeres, kevésbé jövedelmező, és... olyan előadások is, melyek keveset hoznak a „könyvhára”.

Idén is elkészült a „vendéglátás prognózis”, s a szakemberek eddig sem csalódtak. Mert pillantsunk csak a forgalmat rögzítő adatokra! A Vásár közönsége egy napon 130 ezer, a János vitéz publikuma 150 ezer forintot hagyott a büfében. A végzet hatalma előadásain, úgy látszik kevésbé éhezett, szomjazott meg a közönség — 100 ezer forintot alul bevételt könyvelhettek el a vendéglátók. Az Antigoné vendéglátás-visszhangjáról még nincs adat... L. Zs.